

Kiitollisuus
Tacksamhet

Aineistoa
kristittyjen yhteisen
ekumeenisen lähetyspyhän viettoon
12.-13.10.2019
Material för
firandet av de kristnas gemensamma
ekumeniska missionshelg

Sisältö / Innehåll

Saatteeksi	3
Inledning.....	3
Usko + kiitollisuus = uskollisuus	4
Tro + tacksamhet = trofasthet.....	5
Kristityn vapaus	6
Muista, Israel, että minä olen sinut muovannut.....	7
Rukouksia	8

Kirjoittajat – medverkande

Richard Brewis, pastori, Suomen Vapaakirkko
Jukka Norvanto, lähetysteologi, Lähetisyhdistys Kylväjä
Isä Toan Tri Nguyen, Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan pappi
Kirsi-Maria Susuna, kanttori, Helsingin ortodoksinen seurakunta

Työryhmä/Arbetsgruppen

Richard Brewis (SVKN, vap.)
Jukka Norvanto (SLN, ev.lut.)
Isä Toan Tri Nguyen (SEN, kat.)
Kirsi-Maria Susuna (SEN, ort.)

Julkaisijat

Suomen Ekumeeninen Neuvosto, SEN, www.ekumenia.fi
Suomen Lähetysneuvosto, SLN, www.lahetysneuvosto.fi
Suomen Vapaakristillinen neuvosto, SVKN, www.svkn.fi

Saatteeksi

Kristittyjen yhteistä ekumeenista lähetyspyhää vietetään 12.-13.10.2019 teemalla *Kiitollisuus*. Ekumeeninen kirkkojen yhteinen lähetys on elpynyt Kirkkojen maailmanneuvoston Arushan kokouksen jälkeen keväällä 2018. Kiitollisina vietämme tänä vuonna kansallista Suomen Lähetysneuvoston 100 vuotisjuhlaa 12.10. Vanhan testamentin teksti muistuttaa: ”Palaa minun luokseni, minä olen lunastanut sinut vapaaksi.” Hän, joka kutsuu, on vapautanut. Hän täyttää meidät kiitollisuudella ja ilolla. Vapautuksen sanoma kuljettaa kirkkoja sekä sisäänpäin että ulospäin, kuten paavi Franciscus muistuttaa: yhteyteen Kristuksen ja toistemme kanssa sekä ulos maailmaan: anteliaisuuteen, oikeudenmukaisuuteen ja rauhaan.

Ekumeenista lähetyspyhää on hyvä suunnitella ja viettää yhdessä toisten kirkkokuntien kanssa. Kiitollisuus antaa omastaan ja jakaa iloa muiden kanssa.

Lähetyspyhän aineisto ei ole aikaan sidottua ja näin sitä voidaan käyttää myös muina aikoina. Lähetyspyhän aineiston on valmistanut työryhmä, johon [Suomen Ekumeeninen Neuvosto](#), [Suomen Lähetysneuvosto](#) ja [Suomen vapaakristillinen neuvosto](#) ovat nimenneet edustajansa.

Siunatkoon Jumala ekumeenisen lähetyspyhänne. Olkoon se kiitollisuuden ja ilon juhla!

Mari-Anna Auvinen
pääsihteeri
Suomen Ekumeeninen Neuvosto

Inledning

Den kristna gemensamma ekumeniska missionshelgen firar vi 12-13 oktober 2019 under temat *Tacksamhet*. Kyrkornas gemensamma mission har återupplivats efter Kyrkornas världsråds möte i Arusha, Tanzania, våren 2018. Med tacksamhet firar vi i år också Finska Missionsrådets 100-årsjubileum den 12 oktober. En gammaltestamentlig text påminner oss ”Vänd tillbaka till mig, jag har friköpt dig” (Jes. 44:22). Han som kallar har också befriat. Han fyller oss med tacksamhet och glädje. Befrielsens budskap leder kyrkorna både till det yttre och det inre som påve Franciskus påminner om, till enhet med Kristus och varandra och ut i världen, mot generositet, rättvisa och fred.

Den ekumeniska missionshelgen vinner på att planeras tillsammans med andra kyrkosamfund. Tacksamheten ger av sitt eget och delar glädjen med andra.

Missionshelgens material är inte bunden till en viss tidpunkt, utan kan användas också andra tider. Materialet har sammanställts av en arbetsgrupp som tillsatts av Ekumeniska Rådet i Finland, Finska Missionsrådet och Finska Frikyrkorådet (SVKN).

Må Gud välsigna vår ekumeniska missionshelg. Låt den bli tacksamhetens och glädjens högtid!

Mari-Anna Auvinen
generalsekreterare
Ekumeniska Rådet i Finland

Usko + kiitollisuus = uskollisuus

Luukas 17:11-19

Evankeliumin spitaalilla miehillä oli hämmästyttävän suuri rohkeus ja usko. He rohkenivat pyytää hartaasti, että Jeesus parantaisi heidät, koska he uskoivat, että hän voi tehdä sen. Jeesus ei puhunut mitään paranemisesta, vaan käski heidän käydä näyttämässä itsensä papeille. Heidän uskonsa oli niin suuri, että he menivät näyttäytymään papeille Mooseksen lain mukaan, vaikka he eivät vielä olleet parantuneetkaan. Jeesus palkitsi heille heidän uskonsa, paransi heidät jo heidän ollessaan matkalla. Kun he tulivat terveiksi, vain yksi heistä palasi kiittämään auttajaansa. Jeesus sanoi kiittävälle samarialaiselle: "Nouse ja mene. Uskosi on pelastanut sinut." Pääasia Jeesukselle on usko, mutta hänen hätkähdyttävintä kysymystään on myös meidän hyvä mieltä: "Missä ne muut yhdeksän ovat?" Miksi kiitollisia ihmisiä on vain vähän?

Olemmeko todella kiitollisia edelläkävijöiden meille jättämästä uskonperinnöstä? Ainoa todellinen aarteemme on oma uskomme, se usko, jota tunnustivat monet esi-isiamme sukupolvet. Usko on Jumalan lahja, suurimpana elämän lahjan jälkeen, mutta se on annettu meille myös ihmisten välityksellä (apostolit, piispat, papit, vanhemmat, katekeetat...). Me olemme uskossa perillisiä.

Suomen Lähetysneuvoston 100-vuotisjuhlan johdosta on syytä kiittää Jumalaa uskon lahjasta ja siitä, että Suomi on jo siirtynyt vastaanottavan lapsen asemasta aktiivisesti toimivan aikuisen asemaan. Olemme nauttineet edelläkävijöiden työn hedelmistä, ja olemme vuorollamme edistämässä evankeliumin leviämistä kansojen keskuuteen. Joka tapauksessa lähetystyö tarkoittaa jotakin syvempää kuin ihmisten ja rahan lähettämistä kaukaisiin maihin. Lähetystyö on oikeastaan uskon asia. On turha lähettää ihmisiä ja rahaa kauas, jos meiltä puuttuu usko, jos omassa sydämessämme ei ole Jeesusta, jonka kautta levitämme ilosanomaa pelastuksesta. Lähetystyö ei ole vain jonkinlaista evankeliumin vientikauppaa, vaan jokaisen meidän uskon jokapäiväistä ja vakavaa syvenemistä.

Nykyään kristityt saavat kärsiä uskonsa tähden. Tällä hetkellä kristinusko on vainotuin uskonto maailmassa. Kirkon lähetystyön voima on juuri siinä, että aina on niitä työntekijöitä, jotka eivät menetä uskoaan Jumalaan ja Jeesuksen ilosanomaan, olivatpa he miten vaikeissa tilanteissa tahansa. He uskovat koko sydämellään, että Jumalan hyvyys ja rakkaus ovat voimakkaampia kuin kaikki maailmassa oleva paha. He osaavat ylläpitää hyvää mieltä keskellä koettelemuksia ja vastoinkäymisiä Jeesuksen esikuvan mukaan. He osaavat yhdistää sekä *uskon* että *kiitollisuuden* elämässään, niin että heistä tulee *uskollisia* kristittyjä.

Suomen Lähetysneuvoston 100-vuotisjuhla on tilaisuus löytää uudelleen meille *uskossamme* annettu aarre ja tehtävä, joka meidän on *kiitollisina* välitettävä eteenpäin tulevaisuuteen. Olemme kutsutut todistamaan *uskollisesti* yhteisestä kasteestamme arkielämän keskellä. Paavi Franciscus on vakuuttunut siitä, että marttyyrien veri on jotakin sellaista, joka yhdistää meitä kristittyjä ja joka vielä lahjoittaa meille täyden yhteyden.

Isä Tri Nguyen

Tro + tacksamhet = trofasthet

Lukas 17:11-19

De spetälska männen i evangelietexten besitter förvånande mycket mod och tro. De vågar ödmjukt begära att Jesus ska hela dem, de tror att han förmår göra det. Jesus talade inte alls om att bota dem, utan bad dem istället att gå och visa sig för prästerna. Deras tro var så stor att de enligt Mose lag gick och visade sig för prästerna trots att de ännu inte blivit helade. Jesus belönade deras tro och helade dem redan när de var på väg. Efter att de blivit botade kom bara en av dem tillbaka för att tacka. Jesus sade till den tacksamma samariern "Stig upp och gå. Din tro har hjälpt dig." För Jesus är tron det viktigaste, men hans utmanande fråga är värd att fundera på också för oss. "Var är de övriga nio?" Varför finns det så få tacksamma människor?

Är vi verkligen tacksamma till de som gått före oss och lämnat ett trosarv till oss? Vår enda verkliga skatt är vår tro, den tro som många generationer före oss har bekänt. Tron är Guds gåva, den största efter livets gåva, men den ges oss också genom människor (apostlar, biskopar, präster, föräldrar, lärare). Vi är arvtagare till tron.

Finska Missionsrådets 100-årsjubileum ger oss anledning att tacka Gud för trons gåva och för att

Finland har gått från att vara ett mottagande barn till en aktivt fungerande vuxen. Vi har njutit frukterna av våra föregångares arbete. Nu är det vår tur att främja evangeliets utbredande bland folken. Missionsarbete innebär något djupare än att vi sänder människor och pengar till främmande länder. Det är onödigt att skicka människor och pengar långt bort om vi saknar tro, om Jesus inte bor i vårt hjärta, det faktum som gör det möjligt att förkunna de goda nyheterna om frälsningen. Missionsarbete är inte bara någon sorts evangeliets exportvara, utan en tro som vi får fördjupa oss i varje dag.

Också idag tvingas kristna lida för sin tro. I detta nu är kristendomen den religion som förföljs mest i hela världen. Kyrkans missionsarbete grundar sig på att det alltid finns arbetare som inte förlorar sin tro på Gud och Jesu glädjebudskap, oberoende hur svåra omständigheter de befinner sig i. De tror med hela hjärtat att Guds godhet och kärlek är starkare än all ondska i världen. De kan upprätthålla en god anda mitt i svårigheter och motgångar enligt Jesu förebild. De kan förena tro och tacksamhet i sina liv och blir således trogna kristna.

Finska Missionsrådets 100-årsjubileum är ett tillfälle att på nytt finna den skatt och det uppdrag som finns i vår tro. Denna tro är vi kallade att med tacksamhet förmedla vidare in i framtiden. Vi är kallade att vittna troget om vårt gemensamma dop mitt i vardagen. Påve Franciskus är förvissad om att martyrernas blod är något som förenar oss kristna och som ännu kan ge oss en fullkomlig enhet.

Fader Tri Nguyen

Kristityn vapaus

2. Kor. 9:6–11

Kohdattuaan Paavalin Damaskoksen tiellä Jeesus antoi tälle tehtävän, joka paljastaa, miksi Jumalan sanaa on edelleenkin pidettävä esillä: ”Minä pelastan sinut oman kansasi käsistä ja varjelen sinua, kun lähetän sinut pakanoiden pariin avaamaan heidän silmänsä ja saattamaan heidät pimeydestä valoon ja Saatanan vallasta Jumalan luo. He saavat syntinsä anteeksi, kun uskovat minuun, ja heillä on oleva paikkansa niiden joukossa, jotka Jumala on pyhittänyt” (Ap.t. 26:17–18).

Tehtäväänsä Herra Jeesus paljastaa, että tämä maailma pitää todellisuudesta Paholaista palvontansa kohteena yleensä edes tajuamatta sitä ja elää siksi vankeudessa. Kun ihminen kuvittelee olevansa vapaa ja riippumaton, hän todellisuudessa on Paholaisen talutusnuorassa. Siitä orjuudesta vain Jumalan sana voi vapauttaa ihmisen.

Siksi tehtävämme on nykyäänkin viedä yhä uusille ihmisille iloista uutista siitä, että Jeesus Kristus on ihmiskunnan ainoa toivo ja että hän on sovittanut koko maailman synnit ristinkuolemallaan ja voittanut Paholaisen vallan.

Siitä asiasta puhuu myös Paavali päivän kirjetekstissä kertoessaan korinttilaisille evankeliumin julistamisen ja kaiken kristillisen työn perimmäisestä tarkoituksesta: ”Te saatte kaikinaista rikkautta ja voitte osoittaa runsaasti anteliaisuutta. Näin meidän työmme synnyttää kiitollisuutta Jumalaa kohtaan. Tämän palveluksen toimittaminen ei vain täytä pyhien tarpeita, vaan lisäksi se saa yhä useammat kiittämään Jumalaa.”

Kun itse on tullut pelastuksesta osalliseksi, on luonnollista auttaa myös toisia ihmisiä pääsemään osallisiksi samasta ilosta ja vapaudesta. Jumalan sanan julistus saa aikaan sen, että maan ääriä alkaa raikua synnin orjuudesta vapautettujen ylistys Jumalallemme.

Kirjeessään Paavali auttaa meitä muistamaan oman paikkamme tässä maailmassa. Joskus hengellistä työtä tehdessämme saatamme näet unohtaa, että ihmistäkin tärkeämpi tässä maailmakaikkeudessa on Jumala. Siksi tärkeintä on se, että meidän Tekijämme ja universumin Luoja tulee ylistetyksi. Hän on kaiken ylistyksen ja hurraa-huutojen arvoinen.

Jumalan kunnia onkin perimmäinen motiivi kaikelle kristilliselle työlle. Jumala saa hänelle kuuluvan kunnian, kun ihmiset Jumalan sanan voimasta vapautuvat Paholaisen vallasta ja tulevat ihmiseksi tulleen Jumalan, Jeesuksen, omiksi. Hänelle taivaalliset olennot laulavat ylistystä: ”Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan vallan, raikkauden, viisauden ja voiman, kunnian, kirkkauden ja ylistyksen.” Se on vapautetun ylistyslaulua.

Jukka Norvanto

Muista, Israel, että minä olen sinut muovannut

Jes. 44:21-23

Päivän tekstissä profeetta Jesaja kirjoittaa, kuinka Jumala muovannut Jaakobin. Niin hän todellakin teki lähettäessään Jaakobille sekä koettelemuksia että hyvyiksiä. Huijattuaan isältään lisakilta veljensä Eesaun esikoisoikeuden Jaakob joutui pakenemaan Mesopotamiaan ja palvelemaan kaksikymmentä vuotta enoan Laabania. Koettelemuksen keskellä Jumala ei kuitenkaan hylännyt Jaakobia, vaan siunasi häntä ja antoi Jaakobin perheen ja omaisuuden kasvaa. Samoin Jumala sallii meillekin toisinaan tapahtua ikäviä asioita, jotka hänen armonsä kautta ovatkin meille siunaukseksi. Uuden nimen Israel Jaakob sai kohdatuaan Jumalan yöllisessä kamppailussa paluumatkalla luvattuun maahan. Näin Jaakobista, petturista, tuli Israel, Jumalan taistelija.

Päivän teksti muistuttaa siitä, että Jumala on vapauttanut kansansa synnin orjuudesta. Synti on sielun vankila. Synnin vallassa oleva ei voi toteuttaa vapaata tahtoaan ja tehdä sitä hyvää mitä tahtoisi. Synti saa kapinoimaan Jumalan tahtoa vastaan, kaltoinkohtelemaan muita ihmisiä sekä kääntämään katseen pois heidän hädästään ja tarpeistaan. Synti ei pidä hallussaan vain ihmistä vaan koko luomakunta kantaa syntiinlankeemuksen seurauksia: sairautta ja kuolemaa. Kun ihminen seuraa synnillisiä himojaan, hän ei pysty täyttämään tehtäväänsä luomakunnan huolenpitäjänä, vaan riistää sitä itsekkäiden pyyteidensä toteuttamiseksi. Siksi myös luomakunnalla on syytä riemuja siitä, että Kristus lunasti ihmisen vapaaksi synnin orjuudesta.

Meillä on siis lukemattomia syitä kiittää Jumalaa. Voimme kiittää häntä siitä, että hän muokkaa meitä antamalla meille niin hyvyksiään kuin koettelemuksiakin. Voimme yhtyä luomakunnan kanssa kiitokseen siitä, että Kristus on voittanut synnin ja kuoleman, ja pelastanut meidät niiden vallasta. Voimme kiittää Jumalaa siitä, ettei hän rajoittanut lupaustaan muistaa palvelijaansa vain Aabrahamiin, Iisakiin ja Jaakobiin, vaan on ottanut lapsikseen kaikki Kristukseen uskovat. Voimme olla kiitollisia myös siitä, että Jumala ottaa lapsikseen nekin kansat, jotka eivät vielä ole vastaanottaneet Jumalan Sanaa, sillä Jumala tahtoo, ”että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden” (1. Tim. 2: 4).

Jumalan tekojen muistaminen on pelastuksen alku, sillä se saa aikaan ylistystä, kiitollisuutta, nöyryyttä, sydämen särkyneisyyttä syntien vuoksi sekä pyrkimystä hyvään. Jumalan hyviä tekoja muistava ihminen haluaa antaa Jumalalle vastalahjaksi Jumalan mieleisen elämän. Kiitollinen sielu kysyy itseltään jatkuvasti: ”Kuinka minä maksan Herralle kaikki Hänen hyvät tekonsa minua kohtaan+” (Ps.116:12).

Kirsi-Maria Susuna

Rukouksia

Ylistäkää Herraa, kaikki luodut!

Minä laulan sinun kunniaasi, Jumalani, kuninkaani!

Minä kiitän sinun nimeäsi aina ja ikuisesti.

Joka päivä minä sinua kiitän,

minä ylistän sinun nimeäsi aina ja ikuisesti.

Suuri on Herra, ylistettävä yli kaiken,

tutkimaton hänen suuruutensa!

Sinun tekojasi ylistetään polvesta polveen,

isät kertovat ihmeitäsi lapsilleen,

tuovat julki sinun kirkkautesi, loistosu ja kunniasi.

Minä mietiskelen sinun ihmetekojasi.

Miten valtavia, miten pelottavia ovatkaan sinun tekosi,

kerrottakoon niistä kaikille.

Minä julistan sinun suuruuttasi.

Levitkööön sanoma sinun hyvytyesi runsaudesta,

kiitettäkööön sinun vanhurskauttasi riemuiten.

Psalmi 145:1-7

Sinä teet meidät itsesi arvoisiksi

Oi Jumalan anteliaisuutta!

Oi avattua kättä!

Oi väkevää käsivartta!

Mittaamattomia ovat ne armolahjat,

joita sinä tuot salaisesta aarekammiostasi

ja sirottelet meidän päällemme!

Sulasta rakkaudesta meitä kohtaan sinä kohotat meidät

lähes oman korkeutesi tasolle,

meidät, jotka syntiemme tähden olemme kadottaneet

arvomme ja oikeutemme.

Kun sinä noin vapaalla rakkaudella otat meidät vastaan,

mitä muuta se merkitsee kuin,

että sinä teet meidät itsesi arvoisiksi.

Gregorios Nyssalainen (n. 330-395)

Herran rukous

Isä meidän, joka olet taivaissa.
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi
myös maan päällä niin kuin taivaassa.

Anna meille tänä päivänä
jokapäiväinen leipämme.
Ja anna meille anteeksi velkamme
niin kuin mekin annamme anteeksi
velallisillemme.

Äläkä saata meitä kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.
Sillä sinun on valtakunta ja voima
ja kunnia iankaikkisesti.
Aamen.

Suomen Ekumeenisen Neuvoston 1.2.1973
hyväksymä ekumeeninen sanamuoto.

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske,
på jorden så som i himlen.

Ge oss idag det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem
som står i skuld till oss.

Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket, din är makten
och äran, i evighet.
Amen.

Ekumenisk översättning. Svenska kyrkan 1996.